

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819200823
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8819200823.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 zastúpený: JUDr. Pavol Pospécha, advokát so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, IČO: 51 474 786, proti žalovanému: L. Š., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. V. XXX, XXX XX V., o zaplatenie 119,72 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 119,72 eur spolu s zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 119,72 eur od 12.6.2016 do zaplatenia, tak že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 840,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 840 eur len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 119,72 eur do zaplatenia, a náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 30,22 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 7.7.2014 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500068604 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 840 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť spolu v 36 mesačných splátkach vo výške 37,28 eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 20 o viac ako tri mesiace, a to aj napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 26.5.2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 119,72 eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, a následne aj celej zosplatennej sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 119,72 eur od 12.6.2016 do zaplatenia. Žalobca si preto uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4 % p.a. zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Vzhľadom na uvedené žalobca uplatňuje úrok z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 119,72 eur od 12.6.2016 do zaplatenia. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 840,- eur, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy

119,72 eur do zaplataenia. Žalobca zaslal žalovanému viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím súdneho konania. Žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu, ako to vyplýva z Karty klienta - evidencie žalobcu o úhrade splátok. Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzvaný na splnenie jeho povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom príp. osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovaného nedošlo k splneniu jeho záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanému. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 19,92 eur a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,30 eur.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu nevyjadril.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvou o úvere zo dňa 7.7.2014, Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 7.7.2014, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Výpisom z účtu žalobcu, prehľadom platieb žalovaného, pokusom o zmier zo dňa 15.6.2016, oznámením o zosplatnení z 22.5.2016 s kópiou doručanky, písomným podaním žalobcu z 10.6.2019 s Dohodou o poskytovaní služieb zo 7.7.2014 a kartou klienta a písomným podaním žalobcu z 24.6.2019 zistil nasledovný skutkový stav:

4. Na základe Zmluvy o úvere č. 8500068604 zo dňa 7.7.2014 žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 840 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s úrokmi a poplatkom za poskytnutie úveru v sume 1101,52 eur. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o RPMN vo výške 20,92% ročne a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN vo výške 20,91% ročne. Ročná úroková sadzba je uvedená v bode 5. formulára vo výške 18,04 % ročne a v bode 6. formulára vo výške 18,03% ročne. Istina úveru (poskytnutá čiastka úveru) je uvedená v bode 5. formulára vo výške 1050 eur a v bode 6. formulára vo výške 840 eur. Mesačná splátka je uvedená v bode 5. formulára vo výške 37,28eur a v bode 6. formulára vo výške 29,82 eur. Zmluvný formulár mal žalovaný podpísať 3.7.2014 a žalobca 7.7.2014.

5. Z obsahu čl. 8, bod 8.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere súd zistil, že súčasťou tejto predtlačenej formy a jednoliateho textu je uvedený záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6% p.a.) v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb.

6. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy mali byť zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená z slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy (bod 13 zmluvy).

7. Medzi stranami sporu bola dňa 7.7.2014 uzatvorená aj dohoda o poskytovaní služieb. Na jej základe sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytovať služby: informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú službu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Táto dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú povahu podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom. Žalobca sa zaviazal, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne odplatu vo výške 2,51% zo sumy schváleného úverového rámca zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru a túto sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktoré budú uvedené spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru (bod 7.1 Dohody).

8. Podľa výpisu z účtu žalobcu bola dňa 7.7.2014 žalovanému odoslaná na základe zmluvy č.8500068604 suma 812 eur. Podľa karty klienta a výpisu z účtu žalovaného, tento k predmetnej zmluve uhradil sumu 953,80 eur.

9. V oznámení o zosplatnení z 22.5.2016 žalobca upozornil žalovaného, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 20, 21 a 22 a že suma omeškaných splátok je 150,60 eur. V prípade ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy.

10. Podľa kópie doručky žalovaný prevzal dňa 26.5.2016 oznámenie o zosplatnení úveru.

11. Pokusom o zmier zo dňa 15.6.2016 vyzval žalobca žalovaného na úhradu sumy 160,24 do siedmich dní od doručenia výzvy. Odoslanie a doručenie predmetnej listiny žalovanému nebolo preukázané.

12. V písomnom podaní z 10.6.2019 žalobca uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 20 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 26.5.2016. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 12.6.2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 119,72 eur (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 953,80 eur). Žalobca poukázal na tie isté skutočnosti ako v žalobe.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

18. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

28. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Ako vyplýva z § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

30. V zmysle § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

31. Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

32. V zmysle § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

33. Predmetný právny vzťah medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom je vzťahom spotrebiteľským, a to s ohľadom na subjekty tohto právneho vzťahu. Aj v prípade spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je neplatná, súd musí poskytnúť spotrebiteľovi potrebnú ochranu, nakoľko všetky ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

34. Pri závere o tom, že predmetný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné považovať za spotrebiteľský, je potrebné na neho aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

35. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014)

36. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

37. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

38. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho

zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

39. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

40. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná. Písomná forma predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere nebola dodržaná v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to pre obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti bodu 5. a bodu 6. zmluvy.

Žalovaný žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísal dňa 3.7.2014 s údajmi o požadovanom úvere b bode 5. formulára. Žalovaný podpísal formulár až 7.7.2014, pričom údaje v bode 6. formulára - údajoch o schválenom revolvingovom úvere sa líšia od údajov v bode 5. formulára, a to pokiaľ ide o požadovanú čiastku úveru, výšku splátok, údajoch o RPMN a ročnej úrokovej sadzbe. Išlo o vopred pripravený formulár žalobcu č. 8500068604 zo dňa 7.7.2014. Tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické (a to bez ohľadu na to o aký údaj sa jedná - v tomto konkrétnom prípade sa jednalo o údaj istinu, výšku splátok, RPMN, úrokovú sadzbu), tak v zmysle ust. § 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. Podľa ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Žalobca pri schvaľovaní úveru 7.7.2014 zmenil v bode 6 základné údaje pôvodne žalovanému uvedené pri podpise zmluvy. Takáto zmena v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa považuje za nový návrh, ktorý už žalovanému nebol predložený k prijatiu, a teda nemohla ani vzniknúť platná zmluva o úvere na základe zmien, ktoré vykonal žalobca 7.7.2014 a v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedošlo a nik platne uzatvorenej zmenenej zmluve. Skutočnosť, že žalovaný prijal takto zmenený návrh zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru však z vykonaného dokazovania nevyplyva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Zákon vyžaduje na platné uzavretie zmluvy písomné prijatie návrhu zmluvy, ako to vyplýva z § 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka.

41. Údaje medzi bodom 5 a 6 predmetnej zmluvy mali byť totožné a to tiež v otázke hodnôt vstupujúcich do výpočtu RPMN (predpokladov pre výpočet RPMN) nemal byť žiadny rozdiel. Pri schválení úveru sa vyskytol iný údaj, pretože ide o údaj predpokladaný a v bode 6 ide o údaj schválený. Tieto údaje nie sú totožné a nepochybne sú mátauce a zavádzajúce pre priemerného spotrebiteľa, ktorý nemá potrebné odborné znalosti.

42. Navyiac je potrebné poukázať na skutočnosť, že ku dňu, kedy malo dôjsť uzavretiu spornej zmluvy vyžadovalo ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomnú formu. Nedostatok písomnej formy spôsobuje jej neplatnosť.

43. Údaj o RPMN preto nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalobcu. Žalobcovi nič nebránilo, aby svoj nový návrh na uzavretie zmluvy predostrel žalovanému za účelom písomného vyjadrenia súhlasu žalobcu s takýmto novým návrhom. Podmienky platného uzavretia zmluvy splnené neboli.

44. V súvislosti s vyššie uvedeným súd odkazuje aj na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/73/2017 zo dňa 12. 12. 2017 v obdobnej veci. Súd tiež poukazuje na početné rozhodnutia v obdobných veciach napríklad na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/275/2015 zo dňa 4.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/85/2015 zo dňa 19.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/206/2016 zo dňa 11.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/61/2016 zo dňa 29.9.2016.

45. Aj v prípade, že by súd nepovažoval zmluvu za neplatnú v zmysle vyššie uvedeného, je potrebné poukázať na ďalšie skutočnosti, pre ktoré súd považuje predmetnú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

46. V prvom rade je potrebné uviesť, že pokiaľ sa jedná o nárok žalobcu na zaplatenie odplaty za služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb v sume 733,68 eur (podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 7.7.2014), súd je toho názoru, že žalobca nemal nárok na zaplataenia takto dojednanej odplaty.

47. Dohoda o poskytovaní služieb je typickou formulárovou zmluvou, ktorú uzatvorili strany sporu a to žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Jedná sa o služby, ktoré sú viazané samotným poskytnutým úverom. Dojednaná odplata za tieto služby v bola v dohode uvedená iba percentuálne a to 2,51% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutý úver. Túto odplatu mal žalobca platiť v rámci mesačných splátok úveru a v číselnom vyjadrení to predstavuje sumu 20,38 eur mesačne, celkovo za obdobie 36 mesiacov sumu 733,68 eur.

48. Súd je toho názoru, že tzv. dohoda o poskytovaní služieb bola len umelo vytvorená žalobcom ako samostatná zmluva, aj keď je nadväzujúca na príslušnú úverovú zmluvu. V skutočnosti však je potrebné ju vnímať ako súčasť úverovej zmluvy. Jedná sa o službu, ktorá mala byť poskytovaná zo strany žalobcu, a to v priamej súvislosti s poskytnutým úverom. Uvedenú dohodu možno považovať za rozpornú s dobrými mravmi, keďže spotrebiteľ mal zaplatiť za služby v nej uvedené odplatu vo výške predstavujúcej cca 90,35% z poskytnutého úveru. S poukazom na §39 Občianskeho zákonníka súd teda uvedenú dohodu považoval za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi.

49. Súd predmetnú spotrebiteľskú vec a uzavretú dohodu o poskytovaní služieb podrobil preskúmaniu aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík.

50. V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

51. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa). U iných praktík ako sú uvedené v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

52. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

53. Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

54. Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

55. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

56. Zásada zakotvená vo vyššie uvedenom ustanovení vnáša do nášho právneho poriadku požiadavku dôsledne zachovávať dobré mravy. Zdôrazňuje to, že nepoctivému konaniu nesmie súd poskytnúť ochranu.

57. Dobré mravy sa v súdnej praxi využívajú ako kritérium ktoré obmedzuje subjektívne práva. Pojem dobré mravy nie je definovaný v zákone. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí od prípadu k prípadu sudcovi. Zmyslom tohto ustanovenia je zamedziť výkonu práva, ktoré je síce v súlade so zákonom, zodpovedná zákonu avšak odporuje dobrým mravom. V praxi sa stáva, že výkon práva je síce formálne v súlade so zákonom, ale jeho cieľom je dosiahnuť iný výsledok, než dotknutá právna norma vo všeobecnosti predpokladá. Následkom výkonu práva a povinnosti v rozpore s dobrými mravmi je neposkytnutie ochrany respektíve odopretie autoritatívneho rozhodnutia súdu potrebného na právneho vzťahu.

58. Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o poskytovaní služieb, súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa.

59. Skutočnosťou známou súdu z jeho činnosti (zistenou z iných obdobných vecí žalobcu vedených na tunajšom súde) je, že sa jedná o formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako zvýhodnenie spotrebiteľa poskytovaním „nadštandardných“ služieb, avšak v skutočnosti služby ako „informácia o zostávajúcich záväzkoch“, „informácia o prijatí platby“ prípadne stretnutie s finančným agentom, či operácie ako prepárodanie platieb sú bežnými administratívnymi úkonmi, ktoré by dodávateľ mal spotrebiteľovi poskytovať v rámci bežnej správy úveru a komunikácie s klientom.

60. Pri vyhodnocovaní praktiky dodávateľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady AEP 2005/29 bod 19 Preambuly).

61. V danom prípade uzavretím dohody sa však žalobca iba snažil obísť ustanovenia o najvyššej prípustnej odplate za spotrebiteľský úver ako aj judikatúru súdov týkajúcu sa úroku z úveru v rozpore s dobrými mravmi a ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch týkajúce sa uvedenie skutočného údaja o RPMN, ktorý spotrebiteľovi zaručuje možnosť porovnať výhodnosť jednotlivých úverov. Takýto postup žalobcu, ktorý je výslovne špekulatívny v snahe obísť zákonné ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, preto nemôže požívať právnu ochranu (§3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) zo strany súdu. Takúto dohodou súd považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a zákonom a celý postup žalobcu za jeho obchádzanie.

62. Uvedený názor súd už vyslovil v iných obdobných veciach žalobcu vedených na tunajšom súde pod sp.zn. 5Csp/53/2018, sp.zn.5Csp/20/2018, sp.zn.5Csp/44/2018.

63. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.15Co/39/2016 zo dňa 23.02.2016 : „ Dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá v ten istý deň a pod tým istým číslom ako Zmluva o revolvingovom úvere a hoci bola uzavretá na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, to ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá v tom slova zmysle, že svedčí o slobodnej vôli dlžníka pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky, ako tvrdí odporca. Dohoda o poskytovaní služieb má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú Zmluvu o revolvingovom úvere, pričom dlžníkovi (navrhovateľovi) bola predložená na podpis spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere. Nie je zrejmé, či dlžník (navrhovateľ) pochopil význam a zmysel Dohody o poskytovaní služieb, služieb, ktoré úzko a bezprostredne súvisia so Zmluvou o revolvingovom úvere, či dlžníkovi boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o jej obsahu. Uvedené okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvného vzťahu nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní - že dlžník mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na uzavretie aj tejto Dohody o poskytovaní služieb. Tvrdenie odporcu, že ak by navrhovateľ nemal záujem o podpis akéhokoľvek dokumentu, potom ho podpísať nemusel, je arbitrálne. A pokiaľ odporca poukazuje na to, že navrhovateľ mal možnosť s odporcom dohodnúť sa na zmene Dohody po jej podpise (ukončiť jej trvanie aj takýmto spôsobom) , tak takéto možnosť bola viacmenej len iluzórna, keďže sám odporca v odvolaní zdôraznil, že zmena každej zmluvy je

v zásade možná len (vzájomnou) dohodou zmluvných strán - teda k zrušeniu Dohody sa vyžadoval súhlas odporcu, ktorého postavenie by sa udelením takéhoto súhlasu jednoznačne zhoršilo - stratil by možnosť výberu ďalších (nemalých) platieb od dlžníka, platených nad rámec úverových splátok. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že Dohoda obsahuje zmluvné podmienky, ktoré sú neprímerané, neprijateľné a dodávateľ (odporca) pri uzatváraní zmluvy uplatnil obchodnú praktiku, ktorú možno považovať za nekalú. Odhliadnuc od dôvodov nekalosti, ktoré uviedol okresný súd, nekalosť treba vidieť aj v tom, keď odporca použil, resp. vo všeobecnosti používa formulárový text dohody (ale aj zmluvy a všeobecných obchodných podmienok) s takmer nečitateľným (drobným) písmom.“

64. Aj napriek skutočnosti, že žalobca si v tomto konaní neuplatnil nárok z predmetnej Dohody o poskytovaní služieb, je potrebné uviesť, že jej uzavretie ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere malo vplyv na ďalšie náležitosti zmluvy, pričom uzavretie dohody jednoznačne skreslilo údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa.

65. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

66. Žalobca nepreukázal, že v prípade Dohody a poskytovaní služieb sa jednalo o doplnkovú službu, ktorú žalovaný uzavrieť nemusel. Vzhľadom na celkový charakter predmetnej dohody, výšku odplaty za služby takmer sa rovnajúcu výške poskytnutého úveru (dokonca po úhrade poplatku za poskytnutie úveru aj prevyšujúcu sumu reálne spotrebiteľovi poskytnutých peňažných prostriedkov), nemožno takúto službu považovať jednoznačne za doplnkovú. Ako bolo uvedené vyššie, zámerom takejto dohody je jednoznačne obísť ustanovenia o najvyššej prípustnej odplate za spotrebiteľský úver ako aj judikatúru súdov týkajúcu sa úroku z úveru v rozpore s dobrými mravmi (prevyšujúce 100% sadzieb úrokov z úveru poskytovaných bankami v čase uzavretia zmluvy) a v neposlednom rade aj obísť ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch týkajúce sa uvedenie skutočného údaj o RPMN, ktorý spotrebiteľovi zaručuje možnosť porovnať výhodnosť jednotlivých úverov.

67. V predmetnej zmluve v časti o schválenom úvere a oznámení veriteľa o schválení bola uvedená RPMN vo výške 20,91 % pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 83,27% (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-úver-rpmn-psn.php>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 840 eur výšky mesačnej splátky úveru 50,20 eur, pri ich počte 36 a poplatku za poskytnutie úveru 28 eur. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku aj z uvedeného dôvodu.

68. Súd vykonaným dokazovaním mal ďalej za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

69. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. V zmluve sa uvádza len výška splátky 50,20 eur vrátane mesačnej platby podľa dohody o poskytovaní služieb respektíve splátka v sume 29,82 eur vrátane úrokov, bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

70. Pokiaľ je takýto údaj uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, tento dokument nie je zmluvou, nie je podpísaný spotrebiteľom. Spotrebiteľ musí byť už v čase podpisu zmluvy informovaný o náležitostiach v zmysle v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

71. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať

k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), takéto náležitosti sú obligatónnymi, a v prípade absencie uvedených náležitostí, je potrebné považovať poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

72. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

73. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, je potrebné uviesť nasledovné:

74. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

75. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

76. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

77. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

78. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

79. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriami účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

80. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike napríklad aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovanie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>).

81. V súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

82. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

83. Pokiaľ ide Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

84. Súd poukazuje v danej súvislosti aj na rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Zz. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016). Slovenská republika do nového Zákona o spotrebiteľských úveroch prevzala z predchádzajúceho zákona totožnú dikciu splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

85. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005,

Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.

86. Súd tiež poukazuje na ďalšie rozhodnutia, a to na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28. 06. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/7/2017 zo dňa 24. 07. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/164/2017 zo dňa 27. 06. 2017.

87. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

88. Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

89. Súd osobitne poukazuje na zmluvnú podmienku uvedenú v článku 8. SANKCIE, bod 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 7.7.2014. Z obsahu predmetného bodu vyplýva, že ide o text upravujúci záväzok dlžníka platiť zmluvnú pokutu v konkrétnej presne špecifikovanej výške. Súd tento text hodnotí ako predtlačенý vopred naformulovaný, bez možnosti, aby mohol do textu, konkrétne výšky zmluvnej pokuty zasiahnuť dlžník. Zmluvná pokuta je osobitný sankčný inštitút, ktorý by mal byť osobitne individuálne medzi stranami vždy dohodnutý. Sankcia vo forme zmluvnej pokuty, uvedená v neprehľadnom texte zmluvy v bode 8.1 písanom drobným písmom, nenapĺňa zákonnú požiadavku písomného dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter dojednania a začlenenia v texte právneho úkonu, nemôžu byť žiadne pochybnosti, že predmetná zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednania zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď si spotrebiteľ zvolí určitú formu záväzku, avšak musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, minimálne ich nemôže vylúčiť. Zároveň je potrebné uviesť, že Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi neobsahovalo údaj o zmluvnej pokute, ako sankcia za omeškanie sa v uvedenom formulári uvádza úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne. Spotrebiteľ je tak zo strany dodávateľa zavádzaný a môže sa mylne domnievať, že jedinou sankciou za omeškanie je práve úrok z omeškania. Uvedené ustanovenie jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku v prípade omeškania. Neprimeraná je aj výška zmluvnej pokuty 14,6% ročne za stavu, kedy sadzba zákonného úroku z omeškania sa pohybuje okolo hodnoty 5% ročne.

90. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, pozostávajúcich z nákladov za zasielanie upomienok, výziev, pokusu o zmier pred začatím súdneho konania, žalobca nepreukázal zaslanie týchto upomienok ani reálne náklady, ktoré mu mali vzniknúť s uplatňovaním pohľadávky. Pokiaľ ide odmenu za úkon právnej služby za zaslanie zmierného žalovanému, žalobca ani nepreukázal jeho zaslanie žalovanému. Nepreukázal, že zmier bol odoslaný, že sa dostal do dispozície žalovaného, že žalobca skutočne predmetný úkon vykonal.

91. Súd v závere poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

92. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie. Úhrady žalovaného predstavovali sumu 953,80 eur, pričom žalovanému bol poskytnutý úver v sume 812,- eur. Žalovaný tak na základe uvedenej zmluvy zaplatil viac, ako bol povinný. Súd preto žalobu žalobcu zamietol.

93. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

94. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

95. Zároveň je potrebné dodať, že nárok na bezdôvodné obohatenie z predmetnej neplatnej zmluvy je premlčaný aj v trojročnej objektívnej premlčacej dobe v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Peňažné prostriedky boli žalovanému poskytnuté 7.7.2014 a žalobu žalobca podal na súde dňa 15.3.2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

96. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

97. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

98. Súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu, žalovanému tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Okrem toho súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 4, kde je uvedená analógia iuris, pričom súd vychádzal z tej skutočnosti, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.